

[Lange.]

Jeg kan derfor ikke anbefale mine Meningsfæller at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Axel Christensen: Det Lovforslag, vi her behandler, kan jeg paa mit Partis Vegne give fuld Tilslutning. Vi ser saadan paa det, at Loven vil bidrage til en Lettelse af den Finansiering, der skal foregaa ved Nybyggeri, den vil være en Støtte for det projekterede Byggeri. Ved de Lejligheder, hvor jeg har haft Anledning til inden for Haandværkerkredse at drøfte Byggeriets Finansiering, har man fra den Side været fuldt fortrolig med, at dette Lovforslag tog Sigte paa en Støtte af Finansieringen, og at det i visse Tilfælde vilde bidrage til, at de Midler, som de paagældende faar at arbejde med, vil blive billigere end under den sædvanlige Form, hvor det maa ske med de dyre Bankpenge. Alene det, at man kan fastlægge, hvor stort Kurstabet bliver, bevirker jo, at mange ser med mere Fortrøstning paa Igangsættelse af Byggeri, end naar man er ude i den Usikkerhed, at man et langt Stykke Tid ikke ved, hvordan Kursen bliver ved den Finansiering, der skal foregaa.

Jeg vil naturligvis ikke underkende den Indsigt, det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) har i dette Forhold, men jeg synes, at det ærede Medlem maler med for mørke Farver den Risiko, som kan ligge i at arbejde med Spørgsmaalet paa denne Maade. Vi finder fra mit Partis Side, at man bør støtte de Bestræbelser, som gaar i Retning af at lempe Forholdene, saa at Byggeriet kan gennemføres saa billigt som muligt. Ud fra disse Betragtninger vil mit Parti give Lovforslaget Tilslutning, og jeg anbefaler det til hurtigt Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet fra de tre Partier.

I største Delen af den Tale, som den ærede Ordfører for det konservative Parti (Lange) holdt, var der ikke noget, der overraskede mig; jeg kunde paa Forhaand sige mig selv, at det ærede Medlems Stilling vilde være en saadan. Men der var een Ting i Talen, der overraskede mig, og det var den Brug, det ærede Medlem vilde gøre af Nationalbankens Skrivelse. Tror det ærede Medlem virkelig at kunne bilde nogen ind, at hvis Nationalbankens Skrivelse skulde læses paa den Maade, det ærede Medlem antydede, vilde Nationalbanken tilsige sin Støtte til Fremme af en saadan Ordning? Nej, selv-

følgelig ikke. Jeg skal meget kort gøre op med disse Udtalelser ved at sige, at Lovforslaget er fremsat i Forstaaelse med Nationalbankens Direktion, og hvis det ikke havde kunnet ske, var Lovforslaget ikke blevet fremsat.

Det ærede Medlem læser endvidere Nationalbankens Skrivelse paa den Maade, at den skulde indeholde en Tilkendegivelse af, at den foreslaaede Ordning vil medvirke som en almindelig Tendens til at trykke Kurserne. Det fremgaar af hele Sammenhængen i Skrivelsen, at det tænker Nationalbanken selvfølgelig ikke paa. Nationalbanken tænker paa visse Overgangstider, dels til at begynde med, dels senere, hvor det er Nationalbankens naturlige Opgave at foretage en Udligning, ligesom Nationalbanken ogsaa foretager Udligning af Kurserne som Følge af andre Begivenheder.

Nej, Nationalbanken gør netop i sin Skrivelse opmærksom paa — det staar i øvrigt ogsaa i Bemærkningerne —, at denne Ordning vil, som Nationalbanken siger, komme til at virke som en Terminsbørs for Kreditforeningsobligationer. Hvad vil det sige? Det vil sige, at Nationalbanken ud fra sin Opfattelse giver Udtryk for, at Lovens Virkning paa Obligationsmarkedet vil blive netop det, som samtlige Kreditforeninger i Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg ønsker, idet Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg giver Udtryk for, at de i Stedet ønsker en Terminsbørs i Obligationer. Det er alle enige om inden for det staaende Fællesudvalg, men den Indvirkning, som en Terminsbørs vilde have paa Obligationskurserne, og som samtlige Kreditforeninger altsaa er indforstaaet med, vil denne Ordning efter Nationalbankens Mening netop ogsaa faa. Saa kan man spørge: Hvorfor saa ikke aabne en Terminsbørs? Ja, jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, hvordan det gik i 1928, hvordan det viste sig, at der herhjemme — af mange Grunde, som der ikke er Tid til at komme ind paa her, men som jeg i øvrigt gerne vil drøfte — ikke var det tilstrækkelige Marked for en saadan Terminsbørs for Obligationer.

Det ærede Medlem bruger 1931 som Eksempel paa den Trusel, der, hvis et Lovforslag som dette bliver gennemført, hele Tiden vil ligge i det opsamlede Obligationsmateriale. Efter min Opfattelse vil en almindelig sund Betragtning af Begivenhederne i 1931 faa en til at mene, at havde man dengang haft en saadan Ordning, vilde de paagældende Bygherrer i afgørende Grad have afsat deres Obligationsmateriale i For-